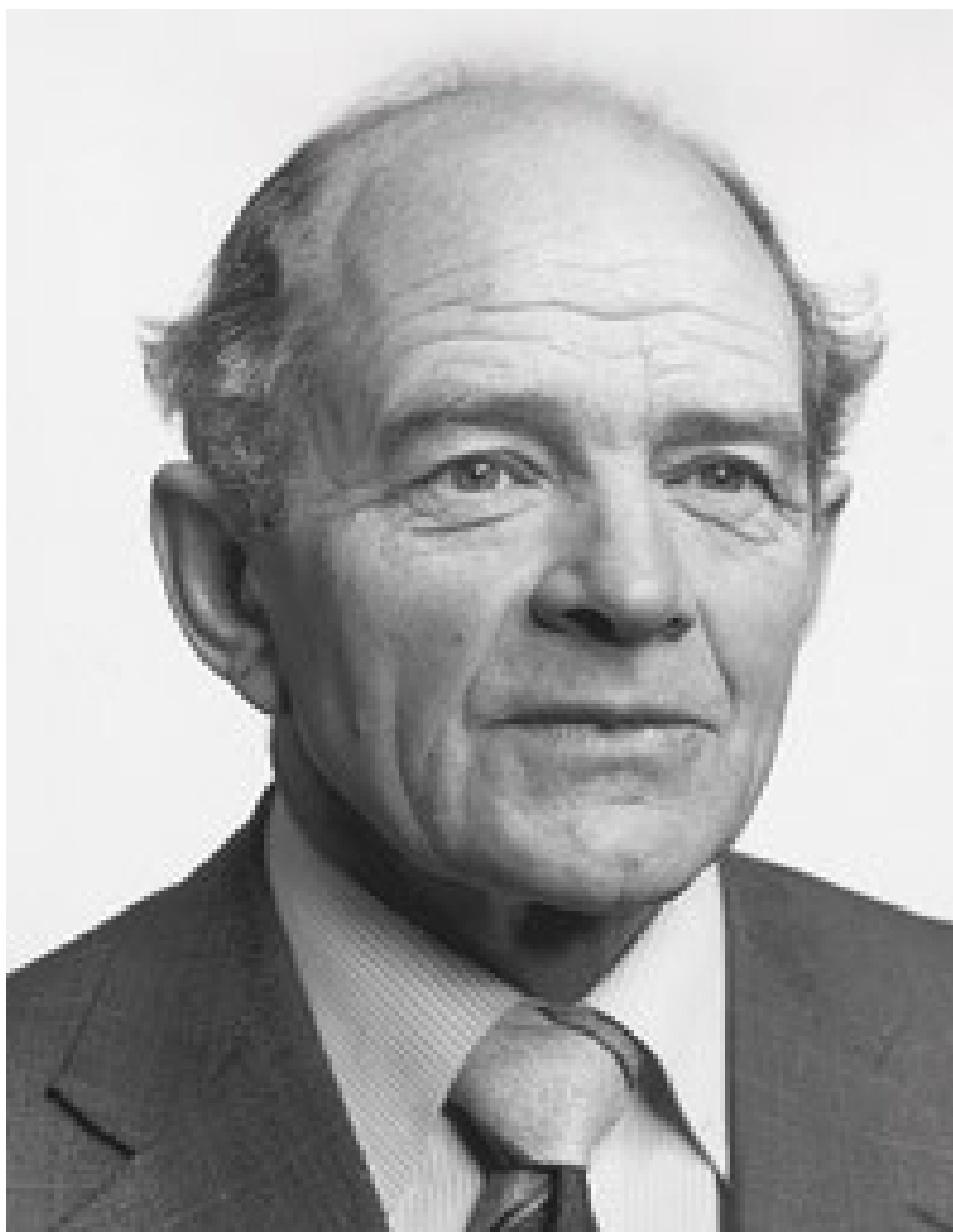

Minneord

OSS IMELLOM

Stadslege Hans Peter Nesvold døde 26. januar 2010, 90 år gammel. Han hadde skrantet en tid og døde stille og fredelig på Hamar der han avsluttet sin karriere som offentlig lege i 1988.

Han hadde en trygg oppvekst på Rena og fikk med seg østerdølens lune jordnærhet og pliktfølelse hjemmefra. Han tok artium i 1939 på landsgymnaset i Orkdal, og det medisinske studium fullførte han i 1949. Under krigen var han meget aktiv i motstandsbevegelsen og spesielt i den illegale presse. Det medførte at han måtte rømme fra landet og tilbringe de siste krigsårene i Sverige.

Som ferdig lege fulgte han karriereveien for datidens offentlige leger. Bred og relevant sykehustjeneste i Trondheim ble fulgt av flere års tjeneste ved de store helserådene i Tromsø og Trondheim. I 1960-årene videreutdannet han seg i offentlig helsearbeid ved Hälsovårdshögskolan i Göteborg. Det første distriktet var Andøya (1958 – 63), så fulgte Trysil i perioden 1963 – 70, og til slutt var han en aktet og avholdt stadslege i Hamar i 18 år.

Humanisten Hans Peter Nesvold visste alltid hvor han befant seg. Han brydde seg om andre, særlig de svake gruppene i samfunnet, og han hørte til den gruppe mennesker som spurte hvordan man hadde det. Han var et lyttende menneske og var ingen mann av store ord. Det var alltid et anstrøk av verdighet i ham som sammen med hans stille autoritet, medlevelse og lune humor skapte trygghet og godt nærvær. Det gjaldt pasientene, og det gjaldt alle som arbeidet med ham. Vi yngre distriktsleger kunne ikke ha noen bedre rollemodell enn Hans Peter Nesvold.

Han var en fremragende fagmann. I 1970 publiserte han en omfattende artikkel der han analyserte en hepatittepidemi i Trysil. Dette arbeidet ble året etter belønnet med Legeforeningens hygienepreis.

Hans Peter Nesvold var en primus inter pares, og han ble brukt både av helseforvaltningen og av sin fagforening. I 1963 satte departementet ham inn i helsepersonellkomiteen (Kringlebotten-komiteen) som sto for den første utredningen om den kommende distriktshelsetjenesten, og som var utgangspunktet for den kjente stortingsmeldingen fra 1971, Om helsetjenesten utenfor sykehus. På denne tiden var han også styremedlem i Offentlige legers landsforening, og han var i 1975 den første offentlige lege i moderne tid som ble valgt inn i Legeforeningens sentralstyre.

På slutten av sin aktive virksomhet engasjerte han seg i de humanitære hjelpeorganisasjoner. Revmatikerforbundet, men særlig Nasjonalforeningen for folkehelsen dro i årevis nytte av hans kompetanse og erfaring.

Hans Peter Nesvold representerte det beste i den gamle distriktslegetradisjonen, og det var vel fortjent at han ble hedret med Kongens fortjenstmedalje i gull i 1988.

Publisert: 25. mars 2010. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.10.0212

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.